

Rapport

Rapport betreffende een klacht over de beheerder van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond.

Datum:

Rapportnummer: 2011/234

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de politie Rotterdam-Rijnmond het ongeval waar hij op 10 juni 2010 bij betrokken was onzorgvuldig heeft afgewikkeld, door daarover niets in de politiesystemen op te nemen. Ook is er geen melding uitgegaan naar alle wagens, om uit te kijken naar de veroorzaker van het ongeval.

Feitencomplex

Verzoeker was op 10 juni 2010 betrokken bij een kettingbotsing. Hij stond als laatste in een rij van drie auto's te wachten voor een voetganger die overstak bij een zebrapad. Voor hem stond de auto van mevrouw P. en weer daarvoor stond de auto van de heer X. Plotseling werd verzoeker van achter aangereden door een BMW met een Duits kenteken. Deze auto maakte na het ongeval direct rechtsomkeert. Omdat de drie betrokken auto's de rijbaan blokkeerden, besloten de bestuurders de schade in een zijstraat verder af te wikkelen.

Twee dagen na het ongeval ging verzoeker naar het politiebureau om aangifte te doen tegen de eigenaar van de Duitse auto, omdat deze de plek van het ongeval had verlaten zonder zich te identificeren. Door het ongeval was de auto van verzoeker 'total loss' en verzoeker wilde zijn schade op de veroorzaker verhalen.

Bevindingen

Standpunt verzoeker

Verzoeker vindt dat de politie onzorgvuldig met deze zaak is omgesprongen. Toen hij op 12 juni 2010 aangifte wilde doen op het politiebureau, stuitte hij op problemen. Er bleek niets geregistreerd te staan in de politiesystemen over het ongeval. Verzoeker vindt dit onbegrijpelijk. Direct na de aanrijding heeft mevrouw P. 112 gebeld. Zij heeft de politie toen verteld dat er een aanrijding was geweest op de X-laan en dat de veroorzaker de plek van het ongeval had verlaten. Zij heeft het kenteken doorgegeven aan de politie. Kort na het ongeval verschenen er twee politieambtenaren in een herkenbaar politievoertuig. Zij hebben zich voornamelijk gericht op mevrouw P.; haar auto was flink beschadigd, ook is zij later nog voor controle met haar kinderen naar het ziekenhuis geweest. Verzoeker hoorde van mevrouw P. dat de politieambtenaren tegen haar hadden gezegd dat zij een melding hadden laten uitgaan aan alle politiewagens, om uit te kijken naar de Duitse auto. Verzoeker heeft na het ongeval nog een aantal keren contact met mevrouw P. gehad, voor de verdere afwikkeling van de schade.

Verzoeker diende op 13 juni 2010 een klacht in bij de politie over het feit dat de betrokken politieambtenaren niets in de systemen hebben gemuteerd over de aanrijding. Als de politie beter haar werk had gedaan, hadden ze de veroorzaker wellicht ook nog kunnen aanhouden, als ze tenminste daadwerkelijk een oproep aan alle wagens hebben gedaan, zoals ze tegen mevrouw P. hadden aangegeven. De klacht werd als claim behandeld. De verzekeraar van de politie wees de claim van verzoeker af, omdat er geen relatie was tussen het handelen van de politie en de schade die verzoeker heeft geleden. Verzoeker heeft van het Waarborgfonds Motorverkeer uiteindelijk schadevergoeding ontvangen voor zijn auto. Door navraag van het Waarborgfonds was duidelijk geworden dat de eigenaar van de auto met het Duitse kenteken op de dag van de aanrijding niet in Nederland zou zijn geweest. Een collega van de eigenaar van de Duitse auto kon dit bevestigen. Om die reden bleef de veroorzaker onbekend en had verzoeker recht op een schadevergoeding door het Waarborgfonds. Verzoeker blijft van mening dat de politie onzorgvuldig heeft gehandeld. Doorrijden na een ongeval is een misdrijf. Van de politie mag je verwachten dat ze hier op een zorgvuldige manier mee omgaat, aldus verzoeker. Verzoeker vraagt de Nationale ombudsman zijn klacht te onderzoeken.

Vooronderzoek bij de politie Rotterdam-Rijnmond

Naar aanleiding van de klacht van verzoeker heeft de Nationale ombudsman de politie Rotterdam-Rijnmond in het kader van een vooronderzoek om een toelichting gevraagd. De politie heeft intern onderzoek gedaan naar alle meldingen die zijn uitgegaan van de meldkamer over aanrijdingen in de omgeving van de X-laan. Ook heeft de politie onderzocht of er meldingen zijn uitgegaan aan alle wagens en welke inkomende gesprekken er zijn geweest bij het callcenter van de politie van mensen met de naam (die lijkt op die) van verzoeker of mevrouw P. De politie heeft hierbij gekeken naar alle meldingen tussen 9 en 11 juni 2010, van 13:00-18:00u. Het onderzoek leverde niets op. In de onderzochte periode staat geen melding aan alle wagens geregistreerd met betrekking tot het incident. Ook is er geen politie-eenheid geweest die zich ter plaatse heeft gemeld. Als er toch politie ter plaatse is geweest, dan zijn de betrokken ambtenaren ook nog vergeten het voorval te registreren in de politiesystemen. Ook heeft de politie rondvraag gedaan bij de politieambtenaren die op of rond 10 juni 2010 dienst hadden, maar dit leverde niets op. Al met al achtte de politie Rotterdam-Rijnmond het zeer onwaarschijnlijk dat er politie ter plaatse was geweest. Wel waren er op 10 juni 2010 twee telefoongesprekken met het callcenter geregistreerd van mevrouw P. In het eerste gesprek vroeg zij of de politie kon achterhalen of verzoeker wel verzekerd was.

Mevrouw P. had een tweede keer gebeld omdat zij aangifte wilde doen, daarvoor is zij verwezen naar het bureau. Zij heeft uiteindelijk geen aangifte gedaan, aldus de politie.

Gezien de tegenstellingen in het standpunt van verzoeker en de uitkomsten van het interne onderzoek van de politie zag de Nationale ombudsman aanleiding om een onderzoek in te stellen naar de klacht van verzoeker en mevrouw P. als getuige te benaderen om een

verklaring af te leggen.

Getuigenverklaring van mevrouw P.

Mevrouw P. verklaarde dat zij na de aanrijding direct is uitgestapt en 112 heeft gebeld. Zij vertelde de centralist over het ongeval en dat de veroorzaker direct was weggereden. Ze heeft het kenteken nog doorgegeven. De centralist vertelde dat er politie naar hen onderweg was.

De betrokkenen zijn met hun auto's in een zijstraatje gaan staan. Mevrouw P. heeft nogmaals met de politie gebeld om te vertellen dat zij daar waren gaan staan. Enkele minuten na het ongeval zijn er twee mannelijke politieambtenaren ter plaatse gekomen, in een normaal politiebusje, zoals je die in Rotterdam vaker ziet. Mevrouw P. heeft ter plekke het schadeformulier met verzoeker ingevuld. De politieambtenaren vonden het niet verstandig dat mevrouw P. nog verder zou rijden met haar auto. Zij boden haar aan haar naar huis te brengen. Mevrouw P. woonde niet ver van de plek van het ongeval. Dit aanbod nam zij graag aan. Mevrouw P. en haar kinderen zijn in de politieauto gestapt. Achter de andere politieambtenaar, die in de auto van mevrouw P. had plaatsgenomen, zijn ze vervolgens naar haar huis gereden. Mevrouw P. bevestigde dat zij na het ongeval inderdaad nog heeft gebeld met de politie om te vragen of verzoeker verzekerd was. Dat kwam omdat zij vond dat verzoeker zich wat raar gedroeg. Hij had erg haast, zo leek het. Mevrouw P. heeft hier later met verzoeker nog over gesproken. Hij heeft zijn excuses hiervoor aangeboden. Hij had inderdaad haast, want hij was onderweg naar een zakelijke afspraak. Na het ongeval is mevrouw P. met haar kinderen in het ziekenhuis geweest voor controle. Haar zoontje had een lichte verwonding door de klap. Na controle in het ziekenhuis konden ze weer naar huis.

Op 12 juni 2010 ging mevrouw P. naar het politiebureau (een ander bureau dan verzoeker) om aangifte te doen van verlaten plaats ongeval. Haar auto was 'total loss' en ook zij wilde haar schade verhalen op de bestuurder van de Duitse auto. Mevrouw P. kon geen aangifte doen, want er stond niets over het ongeval in de politiesystemen geregistreerd. Ook zou het kenteken dat mevrouw P. van de Duitse auto genoteerd hebben, onvolledig zijn, dus daar kon de politie niets mee. Op het moment dat

mevrouw P. aangifte wilde doen, liep ze een van de betrokken politieambtenaren tegen het lijf. Hij herinnerde zich het ongeval, maar dat leidde er niet toe dat er alsnog aangifte werd opgenomen. Later heeft mevrouw P. nog navraag gedaan over deze gang van zaken door te bellen met 0900-8844. Haar werden excuses gemaakt, maar de politie kon haar verder niet helpen. Mevrouw P. vond het erg dienstverlenend van de politie om haar na het ongeval thuis te brengen, maar heel slordig dat er door de politie niets in de systemen is verwerkt. Als dit wel was gebeurd, had zij gewoon aangifte kunnen doen en zou de aanrijding inmiddels zijn afgewikkeld.

Reactie korpsbeheerder politie Rotterdam-Rijnmond

In reactie op het onderzoek van de Nationale ombudsman en de verklaring van getuige mevrouw P. liet de korpsbeheerder weten zich te onthouden van een oordeel op de klacht van verzoeker. Volgens de korpsbeheerder was er uitvoerig onderzoek gedaan naar de omstandigheden van het ongeval en de eventuele betrokkenheid van de politie daarbij. Ondanks alle inspanningen heeft dit niets opgeleverd. Verzoeker heeft zijn schade vergoed gekregen. Het belang van verzoeker staat niet meer in verhouding tot de inspanningen die moeten worden geleverd om de identiteit van de betrokken politieambtenaren te achterhalen.

Beoordeling

Toetsingsnorm

Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat overheidsinstanties secuur werken. Dit vereiste brengt met zich mee dat de politie haar betrokkenheid bij de afwikkeling van een verkeersongeval waarbij de veroorzaker is gevlucht, zorgvuldig in de politiestructuren verwerkt. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen. Dit vereiste brengt met zich mee dat de politie in de hiervoor geschetste situatie alert reageert door een melding naar alle politiewagens te laten uitgaan.

Voor de beoordeling van de klacht van verzoeker moet eerst de vraag worden beantwoord of er bij de afwikkeling van de aanrijding op 10 juni 2010 politie ter plaatse is geweest.

Volgens de Nationale ombudsman is het voldoende aannemelijk geworden dat er op 10 juni 2010 na de aanrijding politie ter plaatse is geweest. De verklaringen van verzoeker en mevrouw P. geven een duidelijk beeld van de betrokkenheid van de politie die dag. De beide verklaringen komen op alle wezenlijke onderdelen overeen. De Nationale ombudsman ziet geen reden om te twijfelen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van mevrouw P. en verzoeker. De Nationale ombudsman acht hierbij nog van belang dat er tussen verzoeker en mevrouw P. geen enkele relatie bestaat en dat verzoeker zich reeds een aantal dagen na het ongeval bij de politie heeft beklagd dat de betrokken politieambtenaren niets in de systemen hebben verwerkt. Op dit punt blijft hij consequent.

De Nationale ombudsman acht het geloofwaardig dat de betrokken politieambtenaren na het ongeval tegen mevrouw P. hebben gezegd dat er een melding is uitgegaan aan alle wagens, om uit te kijken naar de veroorzaker van het ongeval. Duidelijk is echter dat er volgens de korpsbeheerder niet een dergelijke melding is uitgegaan, anders was dit vastgelegd. Zelfs voor zover twijfel zou kunnen bestaan of de betrokken politieambtenaren gezegd hebben dat een melding is uitgegaan aan alle wagens, is de Nationale

ombudsman van oordeel dat gelet op de omstandigheden een dergelijke melding passend was geweest.

Al met al concludeert de Nationale ombudsman dat het voldoende aannemelijk is dat er politieambtenaren bij de afwikkeling van het ongeval aanwezig zijn geweest. Het had van hen verwacht mogen worden dat zij hun handelen en bevindingen in de politiesystemen hadden verwerkt. De Nationale ombudsman vindt het zorgelijk dat dit niet is gebeurd. Als het ongeval in de systemen was verwerkt, dan was het voor verzoeker en mevrouw P. makkelijker geweest om aangifte te doen tegen de veroorzaker van het ongeval, om hem langs die weg op te sporen en eventueel aansprakelijk te stellen. Dit is ook een van de doelen van artikel 7 van de Wegenverkeerswet 1994, waarin verlaten plaats ongeval als misdrijf strafbaar is gesteld (zie verder ook Achtergrond, onder I.). De politie heeft dan ook in strijd gehandeld met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

Voorts is genoegzaam vast komen te staan dat de politieambtenaren ondanks hun toezegging aan mevrouw P. geen melding aan alle politiewagens hebben doen uitgaan. Dit is in strijd met het vereiste van professionaliteit.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond is gegrond:

ten aanzien van de administratieve afwikkeling, wegens schending van het vereiste van administratieve nauwkeurigheid, nu de betrokken politieambtenaren de afwikkeling van het verkeersongeval niet in de politiesystemen hebben verwerkt.

ten aanzien van het achterwege laten van een melding aan alle wagens, wegens schending van het vereiste van professionaliteit.

Informatieoverzicht

Het verzoekschrift van verzoeker van 23 oktober 2010, aangevuld op 7 december 2010.

De uitkomsten van het vooronderzoek van de politie Rotterdam-Rijnmond van 28 december 2010 en 4 januari 2011.

De aanvullende stukken van verzoeker, inhoudende de reactie van het Waarborgfonds Motorverkeer, van 4 februari 2011.

De getuigenverklaring van mevrouw P. van 24 maart 2011.

De reactie van de korpsbeheerder op het onderzoek van de Nationale ombudsman van 30 mei 2011.

Achtergrond

Artikel 7 Wegenverkeerswet 1994 (en de Aanwijzing verlaten plaats ongeval, Staatscourant 4 maart 2008, nr. 45 / pag.14)

"1.Het is degene die bij een verkeersongeval is betrokken of door wiens gedraging een verkeersongeval is veroorzaakt, verboden de plaats van het ongeval te verlaten indien:

a. bij dat ongeval, naar hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden, een ander is

gedood dan wel letsel of schade aan een ander is toegebracht;

b. daardoor, naar hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden, een ander aan wie

bij dat ongeval letsel is toegebracht, in hulpeloze toestand wordt achtergelaten.

2.Het eerste lid, aanhef en onderdeel a, is niet van toepassing op degene die op de plaats van het ongeval behoorlijk de gelegenheid heeft geboden tot vaststelling van zijn identiteit en, voor zover hij een motorrijtuig bestuurde, tevens van de identiteit van dat motorrijtuig. "